

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 67.650/1
van 14 juli 2020

over

een voorontwerp van decreet ‘zur Bestätigung gewisser in
Ausführung des Krisendekrets 2020 vom 6. April 2020
verabschiedeter Erlasse der Regierung’

Op 18 juni 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister-President van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘zur Bestätigung gewisser in Ausführung des Krisendekrets 2020 vom 6. April 2020 verabschiedeter Erlasse der Regierung’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 juli 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH, en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 juli 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe om vier besluiten van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap (hierna: de Regering) te bekrachtigen , namelijk:

- het besluit van de Regering nr. 1 van 23 april 2020 ‘tot verlenging van de mogelijkheid vermeld in artikel 1, § 1, van het crisisdecreet 2020 van 6 april 2020 waarbij het gemeentecollege bepaalde bevoegdheden in de plaats van de gemeenteraad kan uitoefenen’ (hierna: besluit nr. 1);
- het besluit van de Regering nr. 2 van 23 april 2020 ‘tot verlenging van de opschorting van bepaalde termijnen vermeld in artikel 2, § 1, van het crisisdecreet 2020 van 6 april 2020’ (hierna: besluit nr. 2);
- het besluit van de Regering nr. 3 van 23 april 2020 ‘tot verlenging van de mogelijkheid vermeld in artikel 5, § 1, van het crisisdecreet 2020 van 6 april 2020 om af te zien van het inwinnen van wettelijk of decretaal verplichte adviezen of standpuntbepalingen’ (hierna: besluit nr. 3); en
- het besluit van de Regering nr. 4 van 30 april 2020 ‘tot invoering van een subsidiegarantie en een liquiditeitsverhoging voor subsidieontvangers ter uitvoering van artikel 5.1 van het crisisdecreet 2020 van 6 april 2020’ (hierna: besluit nr. 4).

Deze besluiten vinden rechtsgrond in het Crisisdecreet 2020 van 6 april 2020 (hierna: Crisisdecreet (I)), meer bepaald in artikel 1, § 3, eerste lid (besluit nr. 1), artikel 4, eerste lid (besluit nr. 2), artikel 5, § 2, eerste lid (besluit nr. 3), en artikel 5.1, §§ 1 en 2 (besluit nr. 4).

Overeenkomstig artikel 1, § 3, tweede lid, artikel 4, tweede lid, artikel 5, § 2, tweede lid, en artikel 5.1, § 3, van het Crisisdecreet (I) houden deze besluiten op gevolg te hebben als ze niet binnen een termijn van zes maanden door het Parlement worden bekrachtigd.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

3. Het Crisisdecreet (I), het Crisisdecreet 2020 (II) van 27 april 2020 (hierna: Crisisdecreet (II)), waarbij voornoemd artikel 5.1 in het Crisisdecreet (I) werd ingevoegd, en de vier genoemde besluiten, werden niet met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om advies voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1, 1°

4.1. Artikel 1, § 1, eerste lid, van het Crisisdecreet (I) voorziet in de mogelijkheid voor het gemeentecollege om gedurende een periode van dertig dagen de bevoegdheden van de gemeenteraad uit te oefenen.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, derde lid, van het Crisisdecreet (I) kunnen de beslissingen die het gemeentecollege overeenkomstig het eerste lid neemt, worden aangenomen zonder dat de wettelijk, decretaal of reglementair voorgeschreven adviezen worden ingewonnen.

De voornoemde regeling, die initieel gold tot 24 april 2020, werd door de Regering bij besluit nr. 1 met ingang van 25 april 2020 verlengd met 30 dagen.

4.2. Voor zover het voornoemde artikel 1, § 1, derde lid, van het Crisisdecreet (I) op een bevoegdheidsconforme wijze werd geïnterpreteerd, waardoor deze bepaling enkel van toepassing was op wettelijk, decretaal of reglementair voorgeschreven adviezen waarvan de regeling tot de bevoegdheid van de Duitstalige Gemeenschap behoort, stelt die bepaling vanuit bevoegdheidsrechtelijk oogpunt geen probleem, en is er evenmin een probleem wat betreft de bekrachtiging van het besluit nr. 1 waarbij die regeling is verlengd.

Artikel 1, 2°

5. Artikel 1 van het besluit nr. 2 van 23 april 2020 luidt:

“De maatregel vermeld in artikel 2, § 1, van het crisisdecreet 2020 van 6 april 2020 om de dwingende termijnen inzake indiening, behandeling, adviesverlening of beslissing, de dwingende beroepstermijnen en alle termijnen waarvan het verstrijken een juridisch gevolg heeft, alsook de duur van eventuele openbare onderzoeken, op te schorten, wordt met ingang van 25 april met dertig dagen verlengd.”

Aangezien de toevoeging in het besluit nr. 2 van 23 april 2020 van de woorden “en alle termijnen waarvan het verstrijken een juridisch gevolg heeft”, die aan het Crisisdecreet (I) eerst zijn toegevoegd bij het Crisisdecreet (II) van 27 april 2020, geacht moet worden zonder voorwerp te zijn gebleven tot de inwerkingtreding van het Crisisdecreet (II), en die toevoeging dus geenszins een “uitbreiding” inhield van het toepassingsgebied van het Crisisdecreet (I), is er geen probleem wat betreft het voorhanden zijn van een voldoende rechtsgrond voor het besluit nr. 2 op het ogenblik van het aannemen ervan, en is er dus evenmin een probleem wat betreft de bekrachtiging van dat besluit.

Artikel 1, 3° en 4°

6. Bij artikel 1, 3° en 4°, van het ontwerp, die betrekking hebben op de bekrachtiging van de besluiten nrs. 3 en 4, zijn geen opmerkingen te maken.

Artikel 2

7. Artikel 2 van het voorontwerp, dat bepaalt dat het aan te nemen decreet in werking treedt de dag waarop het wordt aangenomen, is weinig zinvol nu de decretale bekrachtiging van een besluit uit zichzelf uitwerking heeft met ingang van de inwerkingtreding van dat besluit, zoals overigens in artikel 1 van het voorontwerp uitdrukkelijk wordt bevestigd. Artikel 2 dient dan ook uit het voorontwerp te worden weggelaten.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME